

Alkotmánybíróság részére!

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Pécs

Rákóczi út 34.

7623

(postacím: 7601 Pécs Pf. 210.)

Remélhető beadvány!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV / 97-0 / 2014.</i>	
Érkezett: <i>2014 JAN 15.</i>	
Példány: <i>1</i>	Kezelőiroda:
Melléklet: <i>5</i> db	<i>Papó</i>

felperesnek

Alkotmányjogi panasza

közigazgatási határozat bírósági
felülvizsgálata iránt indított perben
a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság által 8. K. 27.217/2013/9. számú
ítélete ellen

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] (lakcím: [redacted] an.: [redacted]
születési hely és idő: [redacted], [redacted]) felperes – [redacted] i [redacted] al [redacted]
[redacted] li [redacted] s [redacted] ga [redacted] [redacted] mint alperes
ellen indított közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata ügyében, eljáró **Pécsi
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K 27.217/2013. sz. ügyben hozott /9 sz. Ítélete
ellen** (a továbbiakban: Ítélet), amelyet a felperes postai úton **2013. november 18.** napján, vett
át, jogi képviselőm ([redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
[redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted]
[redacted] m, [redacted] [redacted]: [redacted] [redacted] a K/1. sorszám alatt
csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján a számomra nyitva álló törvényes
határidőn belül

Alkotmányjogi panasszal

élek az Alkotmánybíróságról szóló **2011. évi CLI törvény** (a továbbiakban: **Abtv.**) **27. §-a
alapján.**

Jogi képviselőm teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt meghatalmazását mellékelem.
Előadom, hogy jelen panaszomat a törvényes határidőn belül az Alkotmánybíróságon
közvetlenül is benyújtom annak érdekében, hogy az mindenképpen határidőben érkezze meg.

I. Eljárási szabályok

**Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K 27.217/2013. sz. ügyben hozott /9 sz.
ítéletét** postai úton **2013. november 18.** napján, vettem kézhez, melyet **K/4. számon**
mellékletként csatolok (az „Ítélet”).

Az Ítélet olyan Alaptörvény-ellenes bírói döntés, amely Alaptörvény ellenes módon fejezi be
a bírósági eljárásomat, ezáltal az alábbiakban kifejtettek szerint több, az Alaptörvényben
továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezményében biztosított alapjogomat is közvetlenül
sérti. Érintettségem tekintetében nyilatkozom, hogy személyem azonos az Ítélet címzettjének
személyével, továbbá, hogy az Ítélet alapjogaimat sérti a lentebb kifejtett módon.

A jelen **panaszomat** az **Abtv.** továbbá az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló **1001/2013. (II. 27.) AB. Tü. határozat rendelkezéseinek megfelelően**, a törvényes határidőn belül, jogi képviselőm útján tettem.

Nyilatkozom, hogy az alkotmányjogi panasz illetve a személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Nyilatkozom továbbá, hogy jelen alkotmányjogi panasz benyújtásával egyidejűleg felülvizsgálati eljárást is kezdeményeztem a Kúriánál a jogerős ítélet ellen.

II. Tényállás:

Közigazgatási úton rendelkezésemre álló jogorvoslati út igénybevétele, továbbá az alapjogaimat sértő Ítélet előzményei

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága Baranya Megyei Adóigazgatósága Magánszemélyek, Egyéni Vállalkozók, Operatív és Kockázatkezelési Főosztály Magánszemélyek és Egyéni Vállalkozók Ellenőrzési Osztálya 1. a 2011. adóévre vonatkozóan a **kérelmezőnél** (a továbbiakban: **felperes**) személyi jövedelemadó adónemben, valamint 2011. adóévre magánszemélyek jogviszony megszüntetéséhez kapcsolódó egyes jövedelmek különadója adónemben a bevételek utólagos vizsgálatára irányuló pénzüsszeg kiutalása előtti ellenőrzést végzett. A lefolytatott ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a felperes 2011. évben [REDACTED] Város Önkormányzatának Polgármesteri Hivatalánál jegyzői munkakörben közszolgálati jogviszonyban állt melyre vonatkozó jogviszonyát, **az önkormányzat képviselő testülete 2011. március 26-i hatállyal indokolás nélkül megszüntette.** A közszolgálat jogviszony megszüntetéséről rendelkező okirat alapján megállapítható, hogy a felperes felmentésének kezdő napja 2011. január 26-a volt, utolsó napja pedig 2011. március 26-a, mely időszak alatt a felperest a munkáltató mentesítette a munkavégzési kötelezettsége alól. A felperes indokolás nélküli felmentése jogellenességének megállapítása érdekében munkaügyi pert indított volt munkáltatója ellen. Keresetének első fokon a Pécsi Munkaügyi Bíróság 1. M. 208/2011/8. számú ítéletében, a Pécsi Törvényszék mint másodfokú bíróság pedig 1. Mf. 21.260/2011/4. számon hozott ítéletében egyaránt helyt adott.

A felperes a jogviszonya megszüntetésére tekintettel 2.988.000,- Forint végkielégítést, 1.110.297,- Forint felmentési időre szóló a munkavégzés alóli mentesítés idejére járó illetményt, továbbá 316.909,- Forint szabadságmegváltás címén fizetett összeget kapott. Az elsőfokú adóhatóság 1842867051 ügyiratszámú 2012. augusztus 17. napján meghozott határozatával a felperes javára személyi jövedelemadó adónemben 262.174,- Forint adókülönbözetet állapított meg. **(K/2. melléklet) Különadó adónemben** a felperes terhére 1.290.313,- Forint adókülönbözetet állapított meg, amelyből **1.107.561,- Forint jogosulatlan visszaigénylésnek, 182.752,- Forintot pedig adóhiánynak minősített.** Az elsőfokú közigazgatási határozat kiszabott **2.013,- Forint késedelmi pótlékot is.** A határozatban foglaltak szerint **a 98%-os különadó alapja** a felperes esetében összesen **2.415.206,- Forint volt.**

A felperes fellebbezése nyomán **másodfokon eljár** Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Főigazgatósága Hatósági Főosztály Hatósági Osztály 2. **1842250163/2012. sz.** 2012. december hó 13. napján kelt határozatával (**K/3. melléklet**) melléklet **az elsőfokú határozatot helybenhagyta**. határozatában megállapította, hogy a felperes esetében a első fokon eljár szerv helyesen állapította meg a különadó alapját amely álláspontja szerint is 2.415.206,- Forint volt. Jogerős határozatában az alperes megállapította, hogy a felperes által közszolgálati jogviszonya megszüntetésével összefüggésben volt munkáltatója által kifizetett összegből 316.909,- Forint szabadságmegváltást, 1.110.297,- Forint felmentési időre eső bért továbbá 572.794,- Forint végkielégítést azaz összesen 2.000.000,- Forintot a 2010. évi XC. törvény 9. § (3) bekezdése alapján nem minősült a különadó alapjának.

A másodfokú jogerős közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata érdekében a felperes keresettel élt a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. A keresete benyújtását követően az alperes felülvizsgálati kérelme nyomán a **Kúria** – mint felülvizsgálati bíróság – **Mfv. I. 10.327/2012/4. számú 2013. június hó 05. napján** hozott ítéletével a Pécsi Törvényszék hivatkozott ítéletét hatályon kívül helyezte, ezzel egyidejűleg a Pécsi Munkaügyi Bíróság ítéletét megváltoztatva a **felperes keresetét elutasította**. Ezt követően a felperes módosította a keresetét melyben nyomatékosan utalt arra a tényre, hogy az **Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB)** az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. tv. (**Egptv.**) **98%-os mértékű különadóra vonatkozó rendelkezései ügyében** három esetben is ítéletet hozott. Keresetmódosításában részletesen kifejtette, hogy mindhárom hivatkozott jogesetben az EJEB-a ítéletében megállapította, hogy az **Emberi Jogok és Alapvető Szabadságjogok Védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény (EJEE) 1. sz. kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkének Magyarország által történő megsértését.**

Keresetében hivatkozott arra is, hogy Magyarország Alaptörvényének Q cikk (2-3) bekezdése alapján „Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.”

Kifejtette álláspontját arra vonatkozóan is, hogy Alaptörvény hivatkozott rendelkezése alapján az **Egptv. 98%-os különadóra vonatkozó rendelkezései** – az EJEB hivatkozott számú ítéleteiben foglaltak alapján – **NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSBE ütköznek** ebből következően annak **vele szemben történő alkalmazása Alaptörvény ellenes**, ebből következően **jogellenesnek minősül**. Evvel kapcsolatban utalt az **1969-es bécsi egyezmény vonatkozó rendelkezéseire** is. Utalt arra is, hogy az EJEE-ben részes államok – így Magyarország is – **kötelesek a hivatkozott nemzetközi szerződés betartására**. Tekintettel a fentiekre kérte a Bíróságot, hogy az **EJEB hivatkozott ítéleteiben foglaltakat keresete érvrendszerének tekinteni szíveskedjék keresete elbírálása során figyelemmel** arra, hogy a hivatkozott ítéletek jelen perben is releváns és fontos megállapításokat tartalmaznak, továbbá arra, **hogy a hivatkozott nemzetközi egyezmény a magyar jogrendszer részét képezi.** (Az EJEE-e Magyarországon az **1993. évi XXXI. tv. által kihirdetésre került az jelenleg is a hatályos magyar jogrendszer** részét képezi.)

A felperes keresetében utalt arra is, hogy a vele szemben alkalmazott adó mértékét jelentősen eltúloztának, gyakorlatilag **ELKOBZÁS MÉRTÉKŰ**nek ítéli. Keresetében utalt arra is, hogy a EJEB-nak hivatkozott ítéletei megállapították az Egptv. vonatkozó rendelkezései szerint,

terhére alkalmazott különadó nemzetközi szerződésbe ütközését – mivel az EJE-ba álláspontja szerint – az tulajdona korlátozásának minősül és az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése pedig **nem teszik lehetővé egy Magyarország által ratifikált és a belső jog részévé transzformált nemzetközi szerződésekbe ütköző jogszabály vele szemben történő alkalmazását.**

Közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított per a bíróság Ítélete

A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8. K. 27.217/2013/9. számú 2013. október 15. napján kelt ítéletével a felperes keresetét elutasította. („Alapügyben Hozott döntés” K/4 melléklet) Az Alapügyben hozott döntés indokolásában kitért arra, hogy a bíróság a közigazgatási határozatot annak meghozatala időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezések alapján bírálja el. Utalta arra is, hogy *az Egptv. 98%-os különadóra vonatkozó rendelkezései a közigazgatási határozat meghozatalának időpontjában hatályban voltak, ezért alaptalan a felperes azon állítása miszerint Magyarország által ratifikált nemzetközi szerződésbe ütközés esetén az Egptv. vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatóak* mivel, hogy az Alkotmánybíróságról szóló törvény vonatkozó rendelkezései értelmében a nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálata az Alkotmánybíróság feladata. Ebből következően az eljárás nem a rendes bíróság hatásköre, mivel a nemzetközi szerződéssel esetlegesen ellentétes jogszabályok emiatt automatikusan nem mellőzhetőek, hiába ratifikálták őket Magyarország törvénnyel, ehhez az alkotmánybíróság eljárása is szükséges.

Ítélete indokolásában a bíróság utalt továbbá arra is, hogy az Alkotmánybíróság 184/2010. (X. 28.) AB határozatában már vizsgálta az Egptv. nemzetközi szerződésbe ütközésének a kérdését, az erre vonatkozó indítványt egyrészt elutasította, másrészt visszautasította. Az Alapügyben hozott döntés szerint ebből következően *az alperes nem sértett jogszabályt, amikor a határozat meghozatalakor hatályban volt rendelkezések alapján állapított meg a felperesnél adóhiányt.*

Álláspontunk szerint a bíróság ítélete a felperes Alaptörvényben, továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezményében biztosított jogait súlyosan sértő módon került meghozatalra.

A Döntés jogerősen Alaptörvénybe illetve az EJE-be ütköző módon lezárta a felperes közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata ügyében benyújtott keresetét egy olyan ügyben, amelyben a bírónak az Alkotmánybíróság eljárását kellett volna kezdeményeznie, ezáltal a Döntés több szempontból sérti az alapjogaimat és ennek megfelelően ellentétes az Alaptörvény rendelkezéseivel a lentebb kifejtett módon.

IV. Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései

Az Alkotmánybíróság

24. cikk (2) bekezdés

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

f) vizsgálja a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését.

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

XXVIII. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Q cikk

(2-3) bekezdés

Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

V. Jogi érvelés

Az Alaptörvény 25. Cikke tartalmazza a bíróságok igazságszolgáltatási feladatait, miszerint

„(2) A bíróság dönt

- a) büntetőügyben, magánjogi jogvitában, törvényben meghatározott egyéb ügyben;
- b) a közigazgatási határozatok törvényességéről;
- c) az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről;
- d) a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról.”

A T. Alkotmánybíróság jogértelmezése alapján a bíróságok érdemi ítélkező tevékenységük útján teljesítik fent hivatkozott feladataikat. **Az érdemi ítélkező tevékenység, mint cselekménysorozat mibenlétéhez a T. Alkotmánybíróság interpretálására támaszkodva az alábbiak fejthetők ki.**

„Az ítélezés szűkebb értelmű jelentése [az Alkotmány 50. § (1) és (2) bekezdésére és a 70/K. §-ra is figyelemmel] a bíróságok olyan tevékenységére utal, amikor jogvitát vagy jogsértést jogszabály alapján bírálnak el, vagy valamely alkotmányos jog megsértésével vagy vélt megsértésével összefüggésben hoznak olyan döntést, mely a jogokra, kötelezettségekre vagy az érintettek törvényes érdekeire érdemi kihatással van. Ez az ítélező tevékenység alapvetően az ügynek vagy az ügghöz szorosan kapcsolódó érdemi kérdésnek a jogerős eldöntésére irányul úgy, hogy a bíróság meghozott határozatához maga is kötve van.”

Az EJEB az N.K.M kontra Magyarország (ügyiratszám: 66.529/11., K/5.) ügyben 2013. május 14-én, a Gáll Eszter Mária kontra Magyarország (ügyiratszám: 49.570/11., K/6.) ügyben 2013. június 25-én, az R.Sz. v Magyarország ügyben (ügyiratszám: 41.838/11., K/7.) pedig 2013. július 2-án az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló **2010. évi XC. törvény** (a továbbiakban: **Egptv.**) nemzetközi szerződésbe ütközése vonatkozásában három esetben is ítéletet hozott. Az EJEB-a **41.838/11, 49.570/11, 66.529/11, számú elmarasztaló ítéletekben** megállapította a magyar jogrendszer részét képező, **EJEE megsértését**, az EJEE **első jegyzőkönyvének, a tulajdonjog sérthetetlenségét kimondó cikke alapján tulajdonelvonásnak ítélve a 98%-os különadó** panaszosokkal szemben Magyarország által történő alkalmazását. A három hivatkozott ítélet 2013 májusában, júniusában illetve júliusban azaz az **Alapügyben Hozott döntés meghozatalát megelőzően került meghozatalra**, ebből következően az ügyben eljáró bíróság előtt is kétséget kizáróan ismert volt, figyelemmel arra, hogy az ítéletekre a felperes keresetmódosításában kifejezetten felhívta az eljáró bíróság figyelmét. 2013. május 14-én egy harminc év munkaviszony után elbocsátott, N.K.M. monogrammal azonosított, budapesti minisztériumi alkalmazott ügyében 11 ezer euró kártérítés és 6000 euró perköltség megtérítésére kötelezték a Magyar Államot. Júniusban Gáll Eszter Máriának ítélte meg a bíróság 16 ezer euró kártérítést, amely mellett 900 euró perköltséget is meg kell térítenie a Magyar Államnak, akit 2011. márciusában bocsátottak el éppen az alperestől több mint 30 év közszolgálati jogviszony után. A budapesti, R. Sz.-nek, akinek a munkaviszonya 2010-ben közös megegyezéssel szűnt meg egy állami cégnél, 25 ezer euró kártérítést ítéltek meg a strasbourgi bírák júliusban, s emellett még 3400 euró perköltség megtérítésére is kötelezték Magyarországot.

A Magyar Kormány az ítélet ellen annak ellenére élt fellebbezési jogával, hogy az EJEB eljárásrendje szerint a másodfokon eljáró **Nagykamara** elé csak egészen kivételes esetben kerülnek ügyek. A kormány fellebbezéseinek befogadásáról egy **öt bíróból álló kollégium 2013. november 04-én döntött**. A kollégium tagjai úgy határoztak, hogy a **fellebbezések nem befogadhatóak**, mivel az **nem vet fel az Emberi Jogok Európai Egyezményének értelmezését vagy alkalmazását érintő lényeges kérdést**. Az öttagú testület döntése ellen fellebbezésnek helye nincs, így **a hivatkozott ítéletek 2013. november 04-én jogerőre emelkedettek**. Az EJEB előtt jelenleg a rendelkezésre álló adatok alapján 300 azonos tényállású ügy vár még ítélethozatalra, illetve egyezséggel történő lezárásra.

Magyarország Alaptörvényének 28. cikke a bíróságok jogalkalmazó tevékenységére vonatkozóan az alábbiak szerint rendelkezik:

„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok

értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Magyarország Alaptörvényének Q cikk (2-3) bekezdése alapján „Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.”

Tekintettel az Alaptörvény hivatkozott rendelkezésére az **Ítélet ellentétes az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseivel**, továbbá az EJEB hivatkozott számú jogerős ítéleteiben foglaltak alapján – **NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSBE ÜTKÖZIK**.

Az **1969-es bécsi egyezmény** – amely a nemzetközi szerződésekre irányadó alapvető szabályokat tartalmazza – 26. cikkében rögzíti a *pacta sunt servanda* elvét, vagyis „**Minden hatályos szerződés kötelezi a részes feleket és a szerződést jóhiszeműen kell végrehajtaniuk**”. Tehát a bíróság Ítéletét már csak azért is végre kellene hajtania Magyarországnak, mert az Emberi Jogi Egyezményben – amely formáját tekintve egy **nemzetközi szerződés** – erre kötelezettséget vállalt hazánk. E **kötelezettség alól nem lehet kibújni azzal, hogy a vonatkozó magyar szabályozás a magyar alkotmányosság követelményeinek megfelel, mert ez nemzetközi jogi szempontból irreleváns**. A bécsi egyezmény 27. cikke ezt úgy rendelkezik, hogy „Egyetlen részes fél sem hivatkozhat belső jogának rendelkezéseire annak igazolásául, hogy elmulasztotta a szerződést teljesíteni.”

Emlékeztetünk arra, hogy az EJEE-ben részes államok – így **Magyarország is** – kötelesek a **hivatkozott nemzetközi szerződés betartására**. Tekintettel a fentiekre kérjük az Alkotmánybíróságot, hogy az **EJEB ítéletében foglaltakat jelen beadványunk érvrendszerének tekinteni szíveskedjék a Felperes keresetével kapcsolatban hozott ítélet Alaptörvénybe történő ütközése vizsgálatánál tekintettel arra, hogy a hivatkozott nemzetközi egyezmény a magyar jogrendszer részét képezi**. (Az EJEE-e Magyarországon az **1993. évi XXXI. tv. által kihirdetésre került az jelenleg is a hatályos magyar jogrendszer** részét képezi.)

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint **mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez**. A Egptv. 98%-os különadóra vonatkozó rendelkezései **súlyosan sértik a felperes tulajdonhoz való jogát**. Az Egptv. 98%-os különadóra vonatkozó rendelkezéseit az Országgyűlés a „**társadalmi igazságosság**” és „**a közterhekből való arányos részesedés növelése**” céljából fogadta el. A felperessel szemben alkalmazott **kiegészítő adó mértéke jelentősen eltúlzott**, gyakorlatilag az **ELKOBZÁS MÉRTÉKŰ**. Ezzel kapcsolatban megjegyzem, hogy a felperes felmentése miatt őt megillető felmentési időre eső illetménye illetve a részére fizetett végkielégítés mértékét, valamint a szabadság pénzbeli megváltásának kötelezettségét a köztisztviselők jogállásáról szóló **1992. évi XXIII. törvény** (a továbbiakban: **Ktv.**) **határozta meg**, ebből következően annak mértéke vonatkozásában **értelmezhetetlen azon jogalkotói felvetés, illetve indoklás** miszerint a 98%-os különadó bevezetésére a „**közpénzügyek kiszámíthatóvá tétele**”, „**a közterhektől való arányos részesedés növelése**”, a „**társadalmi igazságérzet megeremlése**”, továbbá a „**közpénzügyek pazarlásának megszüntetése érdekében**” került sor. A „**közpénzügyek kiszámíthatóbbá tétele**” éppen a Ktv.-ben foglalt egyértelmű és tervezhető rendelkezésekkel valósult meg. Ha elfogadnánk ezt az

érvelést és logikát, akkor „a közpénzek pazarlásának megszüntetése” a Ktv. vonatkozó rendelkezéseinek módosításával, vagy hatályon kívül helyezésével kellett volna, hogy megtörténjen, nem pedig egy elkobzó jellegű újabb adórendelkezéssel. (A felperes felmentésekor hatályos törvény – Ktv. – elrendeli a felperes részére a kifizetést, a másik törvény – az Egptv. – pedig az annak alapján kifizetett összeget a gyakorlatban teljes egészében elkobozza.) Ezzel kapcsolatban megjegyzem továbbá, hogy diszkriminatív szabályozást alkalmazva – sajátos módon – a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény értelmében a PSZÁF alelnökeinek a 24 millió forintos végkielégítésük (juttatásuk) után nem kell 98 %-os különadót fizetniük és nem kellett ezt a 98%-os adót megfizetnie a PSZÁF volt elnökének sem a felmentésekor, pedig ezekben az esetekben nem 2 millió forintos juttatásokról, hanem egy nagyságrenddel nagyobb, azaz több, mint 20 millió forintos juttatásokról beszélünk ugyanúgy a közsférán belül. Ezen törvényi rendelkezésekből is látható, hogy a „közterhekből való arányos részesedés” és az EJEE 1. cikk második bekezdésében foglalt kivétel, „miszerint **az adókivetés – különösen ha közérdekből történik – nem minősül a tulajdonjog korlátozásának**”, **nem biztosított a hivatkozott Egptv. rendelkezései vonatkozásában, így az kétséget kizáróan nemzetközi szerződésbe ütközik.**

Tekintettel arra, hogy a EJEB-nak eddig meghozott mindhárom ítélete megállapította EJEE hivatkozott rendelkezése megsértését – az Egptv. által bevezetett **különadó a bíróság álláspontja szerint tulajdon korlátozásának minősül** – ezért Alaptörvény hivatkozott rendelkezései nem teszik lehetővé Magyarország által **ratifikált és a belső jog részévé transzformált nemzetközi szerződésekbe ütköző, továbbá Alaptörvény ellenes jogszabályi rendelkezések felperessel történő alkalmazását.**

Figyelemmel a hivatkozott az EJEB-nak ítéleteiben jelen alkotmányjogi panasz elbírálása során is releváns fontos megállapításaira, melyek **a támadott Alapügyben Hozott döntés jogellenességét támasztják alá**, a hivatkozott ítéletek releváns részeit ismertetem a T. Alkotmánybírósággal jogi álláspontunk alátámasztása érdekében.

Idézetek a hivatkozott ítéletekből:

Az angol nyelvű ítélet releváns megállapításainak fordítása beidézve.

VI.

Az Alkotmánybíróság kifogásolt jogszabályi rendelkezés ügyében hozott határozatainak bíróság általi Alaptörvény ellenes téves értelmezése

Ahogy arra, hogy Alapügyben Hozott döntés is utal, az Alkotmánybíróság a **184/2010. (X. 28.) AB** határozatban (a továbbiakban: **Abh.**) már foglalkozott az Egptv. vonatkozó

rendelkezéseivel és 2010. október 01-jei hatállyal visszamenőlegesen megsemmisítette az Egptv. 8-12. §-it valamint annak 133. §-t is. Ezt követően az Országgyűlés újra törvénybe foglalta a korábban már megsemmisített rendelkezéseket.

A 35/2011. (V. 6.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh2.) az Alkotmánybíróság alkotmányos követelményként állapította meg, hogy a bíró az elé tárt jogvitát alkotmányos jogszabály alapján döntse el. Az Alkotmánybíróság kimondta: amennyiben a bíró az előtte folyamatban lévő perben alkalmazandó jog alkotmányellenességét észleli – az alkotmányellenes jogszabály mellőzésére vonatkozó hatásköre hiányában –, az Abtv. alapján köteles az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezni. A 2012. január 1-jén hatályba lépett Abtv. 32. § (2) bekezdése pedig kifejezetten rögzítette, hogy a bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – abban az esetben is kezdeményezi az Alkotmánybíróságnál az eljárást, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek nemzetközi szerződésbe ütközését észleli. Az Egptv. vonatkozó rendelkezései az EJEB hivatkozott ítéletei alapján egyértelműen nemzetközi szerződésbe ütköznek, tekintettel arra, hogy az EJEB-a hivatkozott jogerős ítéleteiben minden esetben megállapította az egyezményisértést.

Álláspontunk szerint felperes ügyében eljáró bíróság az Abtv. bírói kezdeményezésre vonatkozó szabályozását – az ügy elbírálása során – nem vette kellő súllyal figyelembe, amely súlyosan jogellenes helyzetet eredményezett. A bírósági Ítélet indokolásával alkotmányjogi szempontból, több okból sem lehet egyetérteni. A bíróságnak nemcsak, hogy jogában állt volna, hanem álláspontunk szerint az Abtv. 32. § (2) bek. alapján KÖTELESSÉGE lett volna – észlelve a Egptv. NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSBE ütközését követően – kezdeményezni az AB eljárást. Ezzel kapcsolatban megjegyezzük, hogy a jelenleg hatályos jogszabályi rendelkezések alapján jelen ügyben az eljáró bíró jogosult volt az AB eljárásának kezdeményezésére, illetve azt az AB hivatalból is vizsgálhatja a felvetett kérdést.

Megjegyzem továbbá, hogy az Alkotmánybíróság már lassan tíz éve kimondta, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának felfogása a magyar joggyakorlatot alakítja és kötelezi [18/2004. (V. 25.) AB határozat, ABH 2004, 303, 306.] A magyar bírósági rendszer bírái tehát azzal a helyzettel szembesülnek, hogy a jelen esetben a pozitív magyar jog ellentétes a vonatkozó nemzetközi jogi [az Alaptörvény Q) cikke és az Alaptörvény negyedik módosítása óta a Záró és vegyes rendelkezések 8. pontjában újra megerősített pacta sunt servanda elvével] ráadásul a strasbourgi bírósági gyakorlat fényében a lefolytatott bírósági eljárás esetében bizonyosan nem egyeztethető össze azzal.

Ebből következően álláspontunk szerint az Ítélet meghozatala során a Bíróság egyrésztől figyelmen kívül hagyta az előzőekben hivatkozott anyagi jogszabályokat, illetve súlyos az ügy érdemére kiható mulasztást követett el azzal, hogy a felperessel szemben alkalmazott jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének észlelését követően nem kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását, ezzel a felperesnek súlyos alapjogsérelmet okozott.

Az 184/2010 (X. 28.) AB határozattal kapcsolatban megjegyezzük, hogy téves az ítélet indokolásán írt azon állítás miszerint az AB a nemzetközi szerződésbe ütközés kérdésében már korábban döntött tekintettel arra, hogy az AB hivatkozott határozatában egyáltalán nem vizsgálta meg a Egptv. rendelkezéseinek az EJEE-be, vagy Alaptörvénybe való ütközését. Mint ahogy arra a 47/2007. (VII. 3.) AB határozat is megfogalmazta: „az Alkotmány normatív rendelkezéseit, az abban megjelenő alkotmányos

értékek és ezeken keresztül az alkotmányos értékrend mindenkrekötelező” (ABH 2007, 620, 638) Emellett az alkotmányjog és az alkotmányosság speciális forrásaként tekinthetünk a nemzetközi jog ius cogens normáira és az ún. általánosan elfogadott jogelvekre, amelyeknek Magyarország is részese. Ilyen nemzetközi egyezmény többek között a EJEE-is is.

VII. KÉRELEM

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az előzőekben kifejtetteket összefoglalva kérem, hogy az alkotmányjogi panaszban foglaltakat elbírálva az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Alapügyben Hozott döntés az Alaptörvényben biztosított alapjogaimat sérti, így különösen sérti a tulajdonjoghoz való jogomat, nemzetközi szerződésbe ütközik, az Alaptörvény, vonatkozó rendelkezései téves értelmezésén alapul; és mindezekre tekintettel semmisítse meg azt.

Szíves eljárásukat megköszönve

Budapest, 2014. január 13.

Tisztelettel:

jogi képviselője útján

Mellékletek:

K/1 – Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya

K/2 – A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága Baranya Megyei Adóigazgatósága Magánszemélyek, Egyéni Vállalkozók, Operatív és Kockázatkezelési Főosztály Magánszemélyek és Egyéni Vállalkozók Ellenőrzési Osztálya 1. 1842867051 ügyiratszámú 2012. augusztus hó 17. napján kelt elsőfokú határozata

K/3 – Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Főigazgatósága Hatósági Főosztály Hatósági Osztály 2. 1842250163/2012. számú 2012. december hó 13. napján kelt határozata.

K/4 – Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K 27.217/2013/9. sz. 2013. október 15-én kelt jogerős ítélete.

K/5 – Az EJEB N.K.M kontra Magyarország ügyében 2013. május 14-én 66.529/11. ügyiratszámmon hozott jogerős ítélete

K/6 – Az EJEB Gáll Eszter Mária kontra Magyarország ügyében 2013. június 25-én ügyiratszám: 49.570/11. ügyiratszámmon hozott jogerős ítélete

K/7 – Az EJEB R.Sz. kontra Magyarország ügyben 2013. július 02-án 41.838/11. ügyiratszámmon hozott jogerős ítélete.

